

Públic

L'ALIANÇA DE LA INVESTIDURA, HEREVA DE L'ALIANÇA DEMOCRÀTICA QUE VA LLUITAR CONTRA LA DICTADURA

Vicenç Navarro

22 de desembre del 2020

Estem vivint moments històrics que implicaran canvis significatius en el present i futur del nostre país. **L'aliança de les forces polítiques que van donar suport a la investidura del president Pedro Sánchez va propiciar l'inici d'un canvi substancial que va incloure l'establiment del primer govern de coalició d'esquerres des de la restauració de la democràcia que, en aliança amb les altres forces polítiques que van donar suport a la investidura, possibiliten àmplies majories que poden facilitar canvis substancials en les polítiques socials i econòmiques, com ho demostra la recent aprovació dels pressupostos més progressistes, més justos i més socials que hagi conegut l'Espanya democràtica.**

Un denominador comú d'aquesta aliança és que la gran majoria de les forces polítiques que en formen part **són hereves directa o indirectament dels partits polítics que van lluitar contra la dictadura, durant la resistència antifeixista**, de la qual s'ha escrit i es coneix molt poc a causa de la desmemòria històrica que no ha permès corregir l'esbiaixada història que encara s'ensenya a la gran majoria d'escoles espanyoles.

La tergiversada història d' Espanya

La transició de la dictadura a la democràcia va canviar la visió hegemònica del que s'anomenava la Guerra Civil, i de la dictadura que la va seguir. El bàndol vencedor d'aquella guerra va passar de ser considerat el salvador de la pàtria enfront de *rojos* i *separatistes*, a ser un dels dos bàndols (el conflicte entre les dues Espanyes) que compartia responsabilitats per igual amb el bàndol vençut (els suposats *rojos* i *separatistes*) per tot el que havia passat, exigint a ambdós generositat i oblit per tal de construir un futur que deixés enrere el passat, utilitzant la Constitució com a punt de referència i guia d'acció de l'Estat a partir d'aquell moment. Les esquerres governants van contribuir en gran mesura a aquesta visió esbiaixada de la transició. **El fet que les forces conservadores (gestores de la dictadura) continuessin tenint una gran influència sobre**

l'Estat va estar facilitat per la continuïtat de la monarquia com a eix central d'aquella transició, fet que va quedar amagat en la presentació i promoció d'aquella transició com a "modèlica".

Ara bé, la realitat (i les dades que aporta) ha continuat mostrant els grans dèficits d'aquella transició immodèlica. **Sense negar els grans canvis substancials que han tingut lloc durant els anys de democràcia** (duts a terme al llarg de tot el territori espanyol, primordialment per les forces hereves de la tradició democràtica republicana i, molt en especial, per les esquerres), **el fet és que encara persisteixen greus problemes, com ara l'escàs desenvolupament de l'Estat del benestar (amb un constant subfinançament), així com l'escassa sensibilitat per part de l'Estat cap a la necessitat de possibilitar una Espanya polièdrica, pluricultural i plurinacional** (insensibilitat que ha estimulat la radicalització dels moviments nacionalistes perifèrics, empenyent-los cap al secessionisme) que substitueixi l'Espanya radial (centrada a la capital del Regne), unicultural i uninacional.

La necessària i urgent correcció de la història recent d'Espanya

L'aliança de les forces hereves d'aquells que van lluitar contra la dictadura ofereix ara una possibilitat de desenvolupar aquesta altra

visió d'Espanya, que posi **al centre del seu projecte una visió republicana, progressista, compromesa amb la correcció dels enormes dèficits socials i democràtics del país**, desitjosa també d'una reconversió del model econòmic que tingui com a fi principal assolir el bé comú, sense posar per davant el bé particular d'empreses econòmiques i financeres sobre el de tota la resta de la població, **tot dins d'un projecte polièdric i plurinacional que comporti una distribució de les agències i dels departaments estatals al llarg del territori espanyol.**

Per a això cal un clar compromís amb **la restauració de la història d'Espanya, corregint l'esbiaixada visió del passat, incloent la de la transició, exigint que es corregeixin els dèficits que va deixar com a resultat del gran desequilibri de forces que la va configurar.** Aquesta recuperació inclou la recuperació de la història d'Espanya, així com la de Catalunya (la història de la qual també ha estat tergiversada pel nacionalisme català conservador dominant) i la I i II República, i el paper retrògrad que les monarquies han tingut a la història del nostre país.

El perill de la renovació del feixisme

En realitat, el gran perill que hi ha avui a Espanya és que, en part com a conseqüència del desconeixement general sobre el nostre

passat, **les forces feixistes estan recuperant terreny, intentant canalitzar el creixent enuig popular creat per la crisi pandèmica, presentant-se com les forces antiestablishment.** Aquest fenomen, que està tenint lloc a tots els països a ambdós costats de l'Atlàntic Nord (i la màxima expressió del qual és el trumpisme als EUA), és **resultat de les conseqüències derivades de les polítiques neoliberals implementades pels governs d'aquests països. Veure el trumpisme (del qual Vox n'és la versió espanyola) simplement com un nou populisme és un profund error.**

Els errors de les lectures del passat

A Espanya hi va haver un intent exitós de coneguts politòlegs, com ara Juan José Linz, de presentar allò que a Espanya es defineix com a *franquisme* com un populisme de tall autoritari però passatger, que va desaparèixer quan va morir el dictador. La història d'Espanya demostra que aquest supòsit és fals. No va ser *populisme* sinó *feixisme*, tema sobre el qual he escrit abastament. I és important subratllar que les característiques que defineixen **el feixisme es presenten també en el trumpisme i en les seves diverses versions.** Aquestes característiques inclouen **un nacionalisme extrem**, basat en una **superioritat racial** de l'home blanc, que li atorga l'autoritat per

oprimir i explotar altres races i grups ètnics considerats inferiors, i **l'animadversió del qual va adreçada a qualsevol "altre", bé sigui immigrant o local, que és percebut com una amenaça pel seu supremacisme racial.** Aquest supremacisme es sustenta en una **enorme repressió; d'aquí la lloança cap als serveis de defensa de l'ordre i la seguretat, acompanyada d'una adulació a la masculinitat, la virilitat, la força física i l'actitud agressiva, a les quals s'afegeix una defensa (en termes de Croada) de la religió i la cultura cristianes enfront les masses infidels musulmanes (o qualsevol altra religió fora de la cristiana).**

A tot això cal afegir-hi també **un masclisme exacerbant, amb una visió de la dona com a simple objecte de reproducció, subsidiària de les tasques i la feina de l'home,** així com una cultura militar i paramilitar favorable a dotar d'armament els **grups civils afins,** amb una actitud summament **autoritària i antidemocràtica, essent percebudes les forces democràtiques (i, molt en especial, les esquerres de tradició socialista o comunista) com les enemigues, mereixedores aquestes últimes del seu extermini, que cal aconseguir per tots els mitjans.**

Aquesta força i repressió són exercides **a fi d'afavorir la continuïtat dels poders econòmics i financers que els financen**

i els donen suport, directa o indirectament, a través dels mitjans d'informació que controlen, essent també els seus dirigents altament corruptes. El feixisme va ser sempre una ideologia promoguda per les estructures de poder que es veien amenaçades per forces històricament lligades als moviments obrers, que van ser percebuts com una amenaça. I aquesta ideologia no ha desaparegut a Espanya. **Per això, enfront d'aquesta amenaça és important que s'estableixi un bloc republicà que expandeixi la democràcia i el benestar social (com es deia durant la resistència antifeixista) d'els diferents pobles i nacions d'Espanya".**

Una última observació. **Hi ha hagut una gran mobilització per part predominantment de les dretes espanyoles en contra de l'activa participació de Bildu a la vida política i parlamentària espanyola, exercida a les Corts espanyoles. Aquestes dretes han utilitzat els llaços d'aquesta formació política amb l'antic entorn d'ETA com a mostra de la baixesa moral en la qual ha caigut el govern de coalició d'Espanya, i molt en particular Unidas Podemos, que ha estat el major promotor de l'establiment d'aquesta aliança.** Vaig ser molt crític amb ETA al seu dia pel seu comportament durant el període democràtic, que va causar molt de mal, entre d'altres, a les esquerres espanyoles (i no només a les basques), ja que l'Estat va

justificar la seva gran repressió per la necessitat de mantenir "l'ordre i la pau", amagant el gran desordre i injustícia que aquest Estat estava fomentant. **Com qualsevol demòcrata, celebro l'abandonament de la lluita armada (totalment injustificable durant el període democràtic), ja que s'està demostrant que per la via parlamentària s'aconsegueixen més coses en democràcia.**

Ara bé, trobo repugnant que les mateixes veus de la dreta i ultradreta espanyoles, que no han condemnat mai explícitament els assassinats i víctimes que va causar el cop feixista i la dictadura que el va seguir, estiguin exigint ara que Bildu demani perdó a les seves víctimes com a condició perquè sigui acceptada a les Corts espanyoles, quan elles no han demanat mai perdó pels milers d'assassinats, torturats, represaliats i exiliats que van causar els seus antecessors.

L'argument utilitzat de que els dos bàndols de la Guerra Civil van ser igualment responsables de tot el que va passar, reflecteix la visió dominant durant la transició que parlava de l'equivalència dels dos bàndols per justificar el seu silenci. Ara bé, no hi havia pas aquesta equivalència. No és cert que els dos bàndols tinguessin les mateixes responsabilitats. El bàndol vencedor d'aquell conflicte va ser responsable del

major número d'assassinats d'espanyols que hi hagi hagut mai, i que alguns militars volen repetir sense que s'hagin pres les mesures sancionadores pertinents que qualsevol país amb cultura democràtica hauria exigut. Es pot comparar amb el que va passar a Alemanya, a França o a Itàlia quan van iniciar les seves respectives èpoques democràtiques després de la Segona Guerra Mundial amb el que va passar a Espanya a la transició de la dictadura a la democràcia. Definir aquesta transició com a "modèlica" és reproduir aquesta imatge tan falsa dels dos bàndols igualment responsables. Ja és hora que el jovent d'aquest país conegui la seva història i sàpiga per què encara avui l'Estat de benestar a Espanya és dels menys desenvolupats de l'Europa Occidental, tenint una de les majors desigualtats socials existents a Europa. I per què compta encara amb un Estat radial, en comptes d'un Estat polièdric i plurinacional, hereu d'aquells que van lluitar a la resistència antifeixista per una Espanya Republicana, justa, solidària i respectuosa amb la seva diversitat.